Miſericordie implorationem.
Nouevite aſſumptionem.
Orationum ſuffragia.
Paſſionis chriſti interpoſitionem.
Quaſſationē: ideſt: auſteritatē pñie.
Reiectionē honorꝝ/ voluptatū ꝛ delectationū.
Sctōꝝ intceſſionē.
Tempis vtilem expenſionem.
Volūtatis ꝓprie abrenūciationem.
Xpi benignitatē: qui nō vult mortē pctōris: ſ; magꝭ vt ꝯuertat ꝛ viuat.

Pctōr nō deſperet: ſ; aſſumēdo ꝯfidentiā purget ſe ꝑ

De via Illuminatiua: Beati Dionyſij Capitulum tertium.

p Purgata cōſciētia: iam aptior eſt amori diuino. Unde ſicut ſpeculū purgatum: ſic ꝛ ipſa poteſt plus relucere. Sequit ergo nūc via illuminatiua: qua homo iā incipit videre ꝛ cognoſcere dilectum ſuū: quem priꝰ propter rubiginē peccatorum videre nō poterat. Unde dum querit: Quis eſt dilectus meus: reſpōdet: Ipſe eſt q̄ mihi tot ꝛ tanta beneficia cōtulit: quod ſi poſſibile eſſet: ab eius laude ꝛ gratiaꝝ actione nunq̄ꝫ ceſſare deberem. Hanc viam illuminatiuam Dauid habuit cū in pſ̄ ait: Benedic anima mea dño: ꝛ omnia que intra me ſunt nomini ſancto eius. ¶ Conſiderandū tamen eſt: ꝙ non principaliter debemus deū diligere ꝓpter beneficia ſua: ſed ꝓpter īmenſam ſuam bonitatē ꝛ ꝓpter ſeipſum. Sicut em̄ ꝓpter lumen non videtur res finaliter: ſed mediāte lumine videt clariꝰ occaſionaliter: Sic illa via dicit illuminatiua: quia accēdit: ꝓuocat ꝛ illuminat omnē hominem ad deū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diligendū. Unde Bernardus. Tot beneficia con/
tulit mihi deus: qđ ſi conſiderarem: ⁊ ſi vnꝰ ruſticꝰ
mihi feciſſet: tenerer eū diligere. Quid igr̄ rependā
ſūmo amatori pro ſuis beneficijs ? Certe gratias
agā: ⁊ cōmemorabo quātū potero. Unde de hac
gratitudine ⁊ via illuminatiua: videat̄ ſequēs tabu
la ſecūdum ordinem alphabeti.

Ardentiſſimo amore tuo quo me (vt de immenſa bo
nitate tua confidenter p̄ſumo) ante cōſtitutionem
mundi ex ſola ineffabili tua miſericordia dilexiſti: ⁊
pre īnumerabilibꝰ reprobādis ⁊ dānandis elegiſti:
atq̧ in filiū adoptaſti: ⁊ ad eterne beatitudinis he/
reditatē p̄deſtinaſti: ⁊ ideo me ⁊ oīa alia ꝓpter me
creaſti: nihil mei indigens: quia me carere poteras:
eo ꝙ nihil tibi ſum vtilis: ſed ex ſingulari pietate tua
ꝑticipaſti mihi eſſe: viuere ⁊ intelligere: ⁊ ad imagi
nem atq̧ ſimilitudinē tuā me formaſti: ⁊ in eſſe con
ſeruaſti: atq̧ paterna ꝓuidentia gubernaſti.

Gratias tibi ago ſumme deus ⁊c.

Benigniſſima incarnatione tua ⁊ redenptione. Tu
es enim ille rex regum qui ſedes ſup cherubin: ⁊ in/
tueris abyſſos: q̄ propter noſtrā ſalutem nōſtros de
fectꝰ aſſumpſiſti: pauptatem: famem: ſitim: triſticiā
⁊ dolores. Et in terris viſus es ⁊ cum hominibꝰ cō
uerſatus es: ⁊ delitie tue eſſē cū filijs hoīm. Unde
hec: Non ex noſtris meritis: ſed ex tua eterna boni
tate. Quātas blaſphemias: irriſiones: tormenta ꝓ
nobis ſuſtinuiſti: nō coacte: ſed libēter ⁊ volūtarie:
⁊ nō ſolū libenter: ſed ⁊ ardēter: Poteras nos pro/
pter pctā noſtra in nihilū redigere: aut certe alios
homines innocētes creare: ſed bonitate tua nos ha/

bere voluiſti: imo pro nobis tãta ſuſtinuiſti: quaſi te odires: ⁊ nos diligeres exaltando. Quid melius deo: ⁊ quid vilꝰ peccatore: qui cane putrido peior eſt: ⁊ illuditur deus pro peccatore.

Confidentia: quam nos vis habere ad te. Patrem enĩ te hortaris vocare lutũ ⁊ cinerem: et petere mones: vt habeas occaſionẽ dãdi. Delectarꝭ ẽm in noſtra ſalute: ⁊ das nobis plura q̃ꝫ ex pigricia petimꝰ. Et quãto plura das: tanto plus habes.

Gratias tibi ago ſumme deus de

Donis innumeris ⁊ ineſtimabilibus mihi preſtitis. Dediſti ẽm mihi hoc corpꝰ: hãc animã: ⁊ vires corporis ⁊ aĩe. Angelũ ꝓ cuſtode. Diabolꝰ ẽm me milleſies obruere potuiſſet niſi ille me defendiſſet. Et breuiter omnia bona que habeo vel habui dediſti mihi. Ipſe ẽm es deus meus: qui mercatus es me: in cuius poteſtate meus ſtatꝰ exiſtit: quẽ cũ aufers: reuertor in puluerẽ.

Educatione. Dediſti enĩ mihi laborioſos parẽtes: q̃ me ſuis laboribus educauerũt ⁊ nutrierũt ⁊ non neglexerũt. Produxiſti ptẽ meã in frumẽtis: carnibꝰ ⁊ piſcibꝰ: ac alijs q̃bꝰ educatꝰ ſũ vſq̃ʒ ad h̄ tẽpꝰ. ⁊c.

Fide ⁊ ſacramẽtis: qꝛ dediſti me naſci inter xp̄ianos: non per patrem paganũ aut iudeũ: ſed baptizari: ⁊ alijs ſacramentis adiuuari: q̃bus tua amariſſima morte efficaciã meruiſti: ⁊ ſpecialiter de hoc ſacratiſſimo ſacramento corpis ⁊ ſanguinis tui: in quo manes nobiſcũ vſq̃ʒ ad conſũmationẽ ſeculi. Et tantũ eccleſiã diligis: vt perſecutiões nobis factas: tibi fieri dicas: clamãs d̄ celo: Saule ſaule q̃d me ꝑſeq̃ris.

Gratuita toleratione in peccatis: ⁊ reuocatione. Di-

ſimulaſti eni pctã mea: non me demergẽdo ad in/
feros: Sʒ trahẽdo me exp ectaſti: vocãdo ꝑ inſpi
rationẽ ad penitentiã: ꝑ flag ella: ꝑ infirmitates: ꝑ
ꝑſecutiones: ꝑ correptiones: per ꝑdicatiões: per
horrorẽ mortis: iudicij ⁊ inferni. Et nõ ceſſaſti: do
nec orationem orarem.

Hilaritate paterna: qua me ad penitẽtiam cũ gau/
dio ſuſcepiſti ſicut filiũ ꝓdigũ: ⁊ renouaſti: Remi/
ſiſti mihi delicta cõmiſſa: ⁊ de bonis omiſſis dedi/
ſti mihi diſplicentiã: pctõꝝ abſtuliſti occaſiones:
Recidiuãdi amouiſti opportunitates: dediſti grãꝫ
ꝓmerendi: ⁊ ſpem ꝓgrediẽdi.

Gratias tibi ago ſumme deus de

Iteratiõe gratie: qꝛ recidiuãtem iteꝝ ſuſcepiſti: ⁊ ite
rum ingratitudinem remiſiſti: nec poſuiſti gratie
tue terminum.

Kariſſimo dono ſpirituſſancti: quod mihi in ſacra/
mẽtis imũdo ⁊ indigno cõicaſti: vt me purgaret:
illuminaret ⁊ caritate inflãmaret.

Liberatione a ſeculo: vt ꝑ introitũ religionis fuge/
rem occaſiones peccatoꝝ: cũ ſocij mei mortui ſũt
forte in peccatis ſuis: qui hãc gratiã non percepe/
rũt. Heu qt ſũt dãnati in inferno: q̃ minora ⁊ pau/
ciora peccata cõmiſerũt qꝫ ego: ⁊ nõ ſurrexerunt.
Et quot meliores me adhuc in ſeculo ſũt ĩuoluti
diuerſis occaſionibꝰ peccatoꝝ: honoribꝰ vanis:
voluptatibꝰ: diuitijs terrenis. Quid in me inueni
ſti: qꝛ dediſti mihi pennas ſicut colũbe: vt volarẽ
de ſeculo: vbi ſordes ⁊ iniquitates: Pro quibꝰ ti/
bi gratias ſpecialiter ago.

Miſericordia ſpeciali: qꝛ cuſtodiſti me a multis pec

catis q̄ circa me fuerūt attēptata: adulteria: homi
cidia: ⁊ alia q̄ non euaſiſſem niſi tu me retraxiſſes.
Et ꝙ ꝺ triſticia ſepe abſorpt⁹: de tua miſericordia
nō deſperaui. Sepe cōſolatus es me diuerſis vo
cationibus ſuprapoſitis.

Noticia tua ⁊ noticia ſcripturaꝝ: ꝙ apuiſti mihi in
tellectū earū. Quot ruſtici: q̊t ignari: q̄ nō intelli
gūt q̇d agūt: Qui ſi intelligerent forte multa plu
ra bona facerent: q̄ꝫ ego ingratus tot doctorib⁹ ⁊
ſcripturis ſacris facio.

Occurſiōe tua. Quocūqꝫ eñ me verti: mihi occur
riſti: in creaturis: in ſcripturis: blādimētis: terro
ribus: beneficijs: nec effugere te potui.

Gratias tibi ago summe deus de

Promptitudine volūtatis: quā dediſti mihi gran
dia faciendi: grauia tolerandi: regularia ſufferen
di communia

Quietatione ꝯſciētie. Tot eñ fui inuolutus pecca
toꝝ angulis ⁊ ſcrupulis: ꝙ niſi me iuuiſſes: nūq̄ꝫ
fuiſſem quietatus.

Remotione periculorū. In quot eñ fui peſtilētijs
cū indiſpoſitus fuerā ad moriendū: ꝓpter magna
grauia pctā mea: ⁊ ſocij mei mortui fuerunt: ⁊ tu
me ꝯſeruaſti: Inſuꝑ fui vel potui eſſe in ꝑiculiſ to
nitruoꝝ: fulguris: fluuij: igniū: latronū: beſtiarū:
⁊ diuerſorū caſuū: In q̇bus ſi mortuus fuiſſem:
timeo ꝙ indiſpoſitus ⁊ extra caritatē deceſſiſſem.

Seruitio ſuꝑceleſtiū: inferiorū ⁊ oīm. Oīa eñ mihi
ſeruiūt: Angeli cuſtodiendo: Celum ꝑ motū ſuū:
Sol: Luna ⁊ Sidera per luminis miniſtrationē:
Aer refouet ſpirantē: Aqua ſatiat ſitiētē: Terra

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nutrit eſurientē. Animalia bruta aliqua deſeruiunt laborādo: vt eq̄. Aliqua incitando ad laborē: vt formice. Aliqua incitādo ad timorem: vt leones: vrſi. Et breuit̄ ſi te dilexero: oīa coopabūt̄ mihi ī bonū.

Totali tui diffuſione: vt omnia alia que dinumerare non poſſum cōphendam: te totū mihi dediſti: dediſti mihi dona nature: gratie: ꝛ ſupabūdantie. Te naſcēs in ſociū: conueſcens in eduliū: moriēs in precium: ꝛ regnans dare vis in p̄miū: dediſti te fratrem oīm/ ſponſum/ patrem/ amatorem/ doctorem/ nutritorem/ ꝛ cuſtodem.

Gratias tibi ago ſumme deus de

Vltima expectatione finaliter. Si te non dereliquero: non vis me perpetuo derelinquere: ſed vis eſſe finis meus: complemētum oīm deſideriorꝫ meorū: vis me tecū regnare: tecum gaudere: ꝛ inſepabiliter ſemper tecum manere

Xp̄o: hoc eſt de teipſo: tu es donum hoc. O donum ſup omne donum: te nobis imppetuū dona: ꝛ ſufficit nobis: q꞉ tu es lux vera: bonitas/ vita ꝛ gandiū: pietas immenſa: qui nos a morte ſaluaſti roſeo ſanguine tuo: ꝛ per illuminatiuā viam duxiſti.

¶ De via Inſtructiua: Beati Benedicti abbatis. ¶ Capitulū quartū

Iam ſicut p̄mittitur: purgata conſciētia ꝛ illuminato intellectu: vtile eſt habere puncta inſtructiua ꝓ ipſi⁹ emēdatione: vt ſciat effugere occaſiōes peccatorꝫ. De hac via videt̄ Beatus Benedictus capitulū ſuū quartū: in regula ſua ponere: videlicet de iſtrumētis bonorꝫ operū. Cui⁹ capl̄i ps notabilis habet̄ in tabula q̄ ſequit̄ ſecundū